

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

מקוה ישראל ה'

חלק ב

סיפורי מעשיות בענין טהרת המקוה

אור הזוהר 231 * אב תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

שם עד אור הבוקר כדרכו בקדש נאדר, וליך שם להנהר אני מפחד כי מי יקימנו וישיבנו, וירא אני לנפשי שלא אבלבל אותנו צדיק מעבודתו הקדושה, וכל האחריות הוא עלי לשומרו בלילה, ועתה מה אומר ומה אדבר ומה אשיב לה' ולאנשים וכל תגמולוהו עלי, ועתה אנה אני בא, ולבכי ולקולו ונהימת המשמש ערו והקיצו כל בני החצר וגם רבים מהשכנים הקיצו ובאו, ובשמעם זאת נצטערו כולם מאד, ועל כולם נפל אימה ופחד לילך על יד הנהר ולראות מה מתרחש שמה, וטכסו עצות כדת מה לעשות עתה ולהציל נפש אותו צדיק מסכנה, וכולם נשאו עיניהם אל האורח הגדול הרב מראפשיץ, ויגשו ויאמרו אליו, רבינו הגדול הנה הסכנה גדולה מאד לפי צו ופקודת הרופא, וכלנו מפחדים לילך להנהר, וגם לא ישמע לנו בקראינו אליו, ועתה משמים נסבה שאורחינו הגדול הרב מראפשיץ בא לבקר את רבינו, ומפני פיקוח נפש של אותו צדיק מבקשים אנו את כבודו שילך בראש עמנו יחדו חוץ לעיר על יד הנהר, וכולנו נעמוד מרחוק ורק הרב מראפשיץ יגש לבדו אליו, ובודאי מפני האהבה הגדולה ולכבוד האורח הגדול ישמע הרבי אליו ויביאהו הביתה.

מראפשיץ הבין שנכון דבריהם והסכים לבקשתם, ויאמר מהרו ובואו עמי ונלכה ליד הנהר, וילכו כולם יחדו עמו להנהר, והנהר היה קפוא מאד, כי ביום נסעו עגלות בסוסים עליו, ובבואם לקצה הראשונה של הנהר, ראו שהרבי מזידיטשוב הוא עומד בתוך הנהר בקצה השנית, ורק ראשו המכוסה לפני קדשו ונר בפנס נראה שם על הנהר, והרבי מזידיטשוב שם עומד קורא ולומד בקול מרעיש מאד בנגינותיו ותנועותיו הקדושות הנוראות, וכלם ראו וינועו ויעמדו מרחוק בקצה הראשונה מהנהר, ויגש שם אליו רק הרב הקדוש מראפשיץ, וירא כי הרבי מזידיטשוב קורא ולומד בספר תהלים ובתיקוני זוהר הקדוש ברעש גדול ובהתלהבות נורא, הרב מראפשיץ בחכמתו השמיע את עצמו לאט לעט, עד שהרגיש הרבי מזידיטשוב, וישא עיניו וירא את הרב מראפשיץ עומד עליו על יד הנהר, וישמח מאד ופשט והוציא את ידו מתוך הנהר ונתן לו שלום, ואמר לו ברוך הבא ידיד נפשי חמדת לבי הרב מראפשיץ, ושאל ושאלו לו מה לידידי חביבי שחרד וחפז ובא עלי עד כאן עתה, ויאמר לו הנה על עתה זה באתי לבקש את כבודו שיצא מכפור הנהר וילך עמי הביתה, כי שמעתי בביתו את צו הרופא ופקודתו שאמר לכבודו שלא

הרה"ק מזידיטשוב קורא ולומד בספר תהלים ובתיקוני זוהר הקדוש ברעש גדול ובהתלהבות נורא

דברי בזה הנה זכור אזכרנו עוד, וכנראה שזהו ספר התיקונים של רבינו נשמתו עדן שיש לי עתה תחת ידי, והוא הוא אשר עליו יסופר, וגופא דעובדא דא אשר העולם מספרים, אנה שמענה מפי כבוד קדושת מורנו ורבינו הרב מבארניב זכרוננו צדיק וקדוש לברכה ששמע מפה קודש זקיננו הרב רבי אליעזר מדזיקוב נשמתו עדן שסיפר שפאם אחת נודע לאביו הרב מראפשיץ נשמתו עדן אשר חבירו אוהבו הנאמן ידיד נפשו רבינו מהרצ"ה מזידיטשוב חלה מאד, ויסע אליו לבקר, בחצי הלילה הגיע ובא לזידיטשוב, וגם שהיה עיף מהדרך וקר לו מאד מהקור והשלג, בכל זאת לא נח באכסניא, ורק הניח שם תבילות החפצים, וילך ישר לבית נאוה נות קדש של רבינו מהרצ"ה לקבל פני קדשו ולבקר ולשמוע משלומו, ויבא לבית ומצא שם דלת הפרוזדור פתוחה, וירא את האור שם כי טוב והמשמש היה שם בפרוזדור וירדם על השולחן, ולא רצה לעוררו משינתו, וישא עיניו וירא כי גם הדלת של חדר הרבי מזידיטשוב היא פתוחה, ויגש שם וירא כי הרבי מזידיטשוב אינו שם בחדרו, וחשב שימתין מעט בפרוזדור כי בוודאי הרבי מזידיטשוב יצא החוצה ותיכף ישוב לחדרו, ביני לבני ויקץ המשמש וירא שהרב מראפשיץ יושב שם לפניו בפרוזדור, ונבהל מאד ויקם ורחץ ידיו, ונתן שלום להרב מראפשיץ ויאמר לו הנה הוא בחדרו על משכבו והנו צריך רפואה גדולה ויאמר לו הרב מראפשיץ הנה זה איזו רגעים אני כאן ולא רציתי לעוררך, וגשתי אל החדר של הרבי ופתח פתוח מצאתי, והבטתי לה חדר והרבי מזידיטשוב איננו שם, והנני יושב ומחכה כאן עד שיחזור לחדרו.

המשמש זאת וירץ החוצה ויחפשהו בכל החצר ולא מצא אותו, וחזר לפרוזדור והכה בידיו על ראשו ויבך בקול מר צורח, ויאמר להרב מראפשיץ הנה הרבי חולה זה איזו שבועות, ועל פי צו ופקודת הרופא הגדול שהביאו לכאן, אסור לו בכלל לצאת החוצה, ומתפללים כאן בחדרו בוקר וערב, ופשיטא וכל שכן אסור לו לטבול בנהר תחת הקרח כדרכו, ואני שכיר לילה מיוחד על זה לשמור את הרבי כל הלילות, והנה זה הלילה הראשונה שהנני כאן וכנראה שרבי הפיל שינה ותרדמה גדולה עלי, והוא בוודאי יצוא יצא בחצי הלילה לטבול בנהר הקפוא תחת הקרח הנורא וילמוד

גליד כפור עלי', ובשובו לביתו אמר אלי עוזר רוץ במהרה להמקוה ותמצא אותה עוד חמה, והלכתי להמקוה ומצאתי באמת עוד חמה, כן סיפר ר' עוזר לרבינו זכרוננו לברכה ואמר לו רבינו אצליכם חסידים הכל הוא לפלא אפילו לחמם מקוה הוא גם כן לפלא בעיניהם, (בלשון אשכנז בזה הלשון: ביי ענק חסידים איז אלץ קינצין, אַ מקוה צו וואַרימין איז אויך אַ קינץ).

טבילת מקוה איננה מזקת

א היה אדם חשוב ושמנו אברהם לייזר זכרוננו לברכה, והיה בעל תפלה בימים נוראים בעיר קטנה, פעם אחת היה חולה שוכב במטה כמה שבועות לפני ראש השנה, ולא היה במקוה, ועל ראש השנה נסע להתפלל בהעיר הקטנה, ורצה לטבול במקוה קודם ראש השנה, ובא לרבינו לקבל ברכת פרידה, ושאל אותו היות שזה איזה שבועות לא היה במקוה מחמת חולי ועתה שנוסע להתפלל יש לו חשק לטבול מקודם, ושמעתי בעצמי שהשיב לו רבינו בזה הלשון: קבלה בידנו שטבילת מקוה איננה מזקת, רק כששואלים אם לילך אין לצוות לילך, אמר ר' אברהם ליזר, אני איני שואל עוד רק אלך, אמר לו רבינו אתה כבר שאלתני ואינני מצוה אותך לילך.

(דרכי חיים)

ב אחת הייתי עם רבינו זכרוננו לברכה בכפר שלא היה שמה מקוה לטבול רק היה שמה אמת המים קטנה מאד, והלכתי עם רבינו לטבול שמה, ולא יכולתי להבין איך יכול לטבול שמה מחמת מיעוט המים, ושכב רבינו עצמו על גבו פרקדן בתוך המים עד שכיסוהו המים.

(דרכי חיים)

לירד למקוה מטה מטה

המקוה באפטא היתה עמוקה מאוד והיה לה תשעים מעלות מצרפת הבית עד המקוה ולא היו יכולים לחממה בשום פעם על כן היתה קרה מאוד עד שתמיד היה קפאון וקרח על פניו, ובעת אשר רצו החסידים לירד ולטבול בה לא הלכו בשום פעם ביחידות כי לא היה באפשרי בשום אופן מפני הפחד והקרירות, רק היו מתאספים שיירא של עשרה בני אדם או יותר והלכו ביחד ועשו שם מקודם מדורה של אש כדי שיוכלו להתחמם אחר כך בעלייתם מהמקוה כדי שישבו את נפשם מגודל הקרירות. רבינו היהודי מפשיסחא זכרוננו צדיק לברכה הלך בכל יום ויום וטבל בהמקוה ביחידות, ומנהגו שם שהיה קם בכל חצות לילה והלך ביחידות וטבל בהמקוה ולא עשה שם שום מדורה של אש רק מפני הקרירות חזר תיכף לביתו ותיקן שם חצות ולמד אחר כך איזה שעות בנסתר בביתו בפני עצמו שום איש לא ידע ממנו.

(התגלות צדיקים)

יצא החוצה וכל שכן שלא יעמוד במים קרים וקפואים, ושמא יבואו המים עד הנפש חס ושלום.

ויאמר לו הרבי מזידיטשוב: ראפשיצער רב ידידי הנלהב, הנני מצטער על טרחתו הרבה והגדולה הזאת על שהגיע ובא לכאן משום זה, וגם למה יאמר נא פה קדוש ידד אוהבי כדברים האלה, והנה אין כאן שום בית מיחוש של סכנה חס ושלום, והלוא יושיט נא כבודו את ידו לתוך הנהר במקום שהנני עומד, ויראה שהמים חמים הם, ופירוקי וחילופא לסכנתא, והתפלא הרב מראפשיץ על דבריו ואמר בלבו איזול אחזי אי חם מיא, ויושט ידו לתוך הנהר הקפוא והנה מיא בנהרא דסמיכי לרבי חמימא ולא קרירא, והיתה זאת לו לפלא מאד ויתפלא והשתומם ומשתאה מאד ותמוה קא מתמה עלי זאת, ויאמר הרבי מזידיטשוב אבל ידיד נפשינו חביב עלי כנפשי הנה חשבנו להשהות עוד פה כי לא גמרנו עוד את שיעורינו, אבל מעולם לא עברנו על דעת חבירינו, וכל שכן על דעת חבירינו הגדול והאורח טוב הכי נכבד וחשוב ויקר מאד מאד לנו, ואיקום מקמי שכינתא דאתיא לן ונצא אליו לקראתו מהנהר ולקבל פני השכינה בביתי, ושהוי מצוה לא משהיין, ויצא הרבי מזידיטשוב במהירות מהנהר הקפוא ומים חמים בו, ומיהר ולבש עצמו וילכו שניהם יחדו הביתה, עד כאן מה ששמעתי מפי מורי ורבי הרב מבארניב זכרוננו צדיק וקדוש לברכה, ועתה מה גדלו מעשי ה' ומה יקר חסדי ה' עלי במעשה הרב הזאת, אשר זכיתי שזה הספר תיקוני הזוהר שרבינו הקדוש למד בו בתוך הנהר במסירות נפש הוא הוא הגיע ובא לידי, ועודנו ניכר בו ונראה אליו שהיה בו סימני דלחלוחתא דמיא שהיה נספג בהעלים לחות כפור וקרח הנהר, גם שנתייבשו אחר כך, אבל נראה עוד רשמי כתמין דלחלוחותא דמיא דהוה מקדם, וזאת הנני מראה לכל באי ביתי לראות ספר התיקוני זוהר של רבינו הקדוש מזידיטשוב, ואשר ממש בניסא הוא שעודן הדפין קיימין, ואין זה אלא בזכותו של אותו צדיק. (אור זרוע לצדיק, בהקדמה לספר הקדוש צבי לצדיק)

פליאת הרה"ק מרימאנוב, טבל תחת הקרח והכפור, בשובו לביתו אמר: רוץ להמקוה ותמצא אותה עוד חמה

ב אחת עמדתי לפני רבינו הקדוש (הרב הקדוש מצאנז) זכרוננו לברכה, והיה שם גם הרב המאור הגדול החסיד המפורסם ר' עוזר זכרוננו לברכה אב בית דין דקהלה יעדליווע, שהיה מאנשי ביתו של הרב הקדוש ר' צבי מרימאנוב זכרוננו לברכה מלפנים, וסיפר הרב החסיד ר' עוזר לרבינו זכרוננו לברכה שפעם אחת בהיותו אצל רבו הרב הקדוש מרימאנוב, הלך הרב הקדוש בחורף להמקוה לטבול תחת הקרח שהיה

